

[Hans Thyge Jacobsen.]

dette Lovforslag, men det er Moderationens, det er det ærede Medlem Hr. Krag's „maadeholdne Klogskab“ i Citationstegn, som bærer Prisen.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen er i en vanskelig Stilling, og derfor var det ogsaa naturligt for ham at bruge mange Ord for at forklare eller bortforklare sin Stilling. Der er ikke noget af dette Tings Medlemmer, der saa stærkt som det ærede Medlem under Valgkampen er gaaet ind for en Rentesaenkning, det var hans hele Program. Men saa maatte man jo gaa ud fra, at det ærede Medlem virkelig ogsaa havde gennemtænkt Sagen og var fuldstændig paa det rene med, hvorledes han vilde gennemføre denne Rentesaenkning. Det skulde jo ikke være saadan en moderat Rentesaenkning som den, der her er Tale om, det skulde være en, der gik til Bunds, man skulde ikke gaa frem paa den Maade, at man begyndte med Lempe; nej, man skulde gaa radikalt til Værks.

Hvad er nu Resultatet blevet? Resultatet er blevet det, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vender sig med megen Skarphed mod det Forsøg, som her gøres paa at nedsætte Renten. Hvorfor er man ikke, siger det ærede Medlem med Patos, gaaet lige løs paa Problemet Udlaansrenten, for det er det, det kommer an paa? Ja, det er rigtigt, det er det, det kommer an paa, og det Problem er gennemdrøftet baade paa den ene og den anden Maade af al den Sagkundskab, der er til Raadighed her i Landet dette Forhold vedrørende, og alle har været enige om, at det vilde være ugerligt at udforme Lovbestemmelser for Udlaansrenten.

Hvis nu det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen mener, at det kun er de ukyndige, der ikke kan finde ud af det, maa jeg henvise det ærede Medlem til at finde de kyndige, hvis han ikke selv er tilstrækkelig kyndig paa dette Omraade, og saa møde her i Rigsdagen med et virkelig udformet Forslag om en Nedsættelse af Udlaansrenten.

Et saadant Forslag er ikke kommet, hverken fra denne Talerstol eller i Udvalget, og det af den ganske simple Grund, at det ikke med Udsigt til at opnaa noget virkelig fornuftigt kan lade sig gøre at udforme en Lov, hvorved man fastsætter Renten for Udlaanene i alle disses forskellige Faser og Former. Det kan ikke lade sig gøre, og derfor maa vi gaa den indirekte Vej. Jeg

beklager meget, at det ærede Medlem, der, maa jeg antage, er Tilhænger af Bestræbelser for at faa Udlaansrenten nedsat, ikke vil være med i Arbejdet derfor, selv om dette Arbejde skal gøres ad indirekte Vej.

Jeg har i øvrigt ikke mange Bemærkninger at gøre. Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg sige, at jeg beundrer egentlig den Ihærdighed, hvormed han og hans Partifæller optræder i den Rolle som Negativitetens Repræsentanter, som de fra den første Dag, de mødte her i Rigsdagen, har spillet. Andet og mere er der ikke at sige til den Ting. Det ærede Medlem er imod for høj Rente, den skal man gøre Indhug i. Men naar der foreligger et Forslag om en Rentenedsættelse, vender det ærede Medlem sig med den største Skarphed derimod! Det er en let Maade at komme om ved Tingene paa, men det fører jo ikke til noget Resultat, det ærede Medlem opnaar ikke noget som helst derved.

Jeg maa maaske alligevel give det ærede Medlem og hans Partifæller et Raad. Jeg tror ikke, han og hans Parti i det lange Løb naar noget virkeligt ved at stille sig paa et saa negativt Standpunkt. Tag hellere fat paa Arbejdet, gaa med i dette for at naa Resultater, selv om de nu og da kun er smaa.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte, om jeg vilde bekræfte, at jeg under Udvalgsforhandlingerne havde givet Udtryk for, at der maa forhandles med Pengeinstitutterne, naar der i Henhold til Lovforslaget kommer til at foreligge Spørgsmaal af virkelig Betydning for disse. Jeg kan dertil sige, at det vilde være Daarskab ikke at gøre det. Selvfølgelig maa jeg henvende mig til de paagældende Pengeinstitutters Centralledelse, ogsaa undertiden vel til Pengeinstitutterne enkeltvis, for at faa Klarhed over, hvorledes Forholdene paa bedst mulig Maade kan tilrettelægges. Jeg kan ogsaa bekræfte, at det selvfølgelig maa paases, at Udlaansrenten effektivt nedsættes for de forskellige Udlaansformer, saaledes at Hensigten med Lovforslaget virkelig opnaas.

I øvrigt ønsker jeg at sige, at det jo er et meget vanskeligt Emne, man her lovgiver om. I det store og hele er det første Gang, den danske Rigsdag indlader sig paa at lovgive om Renten her i Landet; vi har før haft Bestemmelser vedrørende Udlaansrenten, men det er i det store og hele noget nyt, der her er Tale om. Men det er ogsaa en usædvanlig Tid, vi lever i. Det, man tilstræber her, er paakrævet, og jeg tør haabe paa, at naar Loven endelig kommer til at